

Wspólnota Viatores, jako wspólnota wiernych Kościoła Katolickiego, istnieje dla Jezusa Chrystusa i Jemu poświęca wszystkie swoje działania i całe dzieło jakie ma do wypełnienia w Kościele.

Członkowie i Przyjaciele Wspólnoty podejmują wysiłek duchowego rozwoju w celu osobistego nieustannego nawracania się i osiągnięcia zbawienia wiecznego. Zachowanie Reguły pomaga im wzrastać w wierze i w postawie miłości wobec bliźnich; idąc za słowami Mistrza *Jeśli kto chce iść za mną, niech się zaprze samego siebie, niech weźmie krzyż swój i niech Mnie naśladuje* (Mt 16, 24) i pamiętając o wezwaniu *Lecz wy starajcie się o większe dary: a ja wam wskażę drogę jeszcze doskonalszą* (1 Kor 12, 31).

Zadaniem Wspólnoty jest rozszerzanie Królestwa Bożego przede wszystkim poprzez: budowanie więzi Przyjaźni, wspólną modlitwę, braterską pomoc oraz wzajemne umacnianie w wierze. Dzięki temu Członkowie i Przyjaciele Viatores wspierają się w drodze do Pana i swoją postawą dają świadectwo gorliwości i prawości życia chrześcijańskiego. Spełniając nakaz *Jeden drugiego brzemiona noście i tak wypełnijcie prawo Chrystusowe* (Ga 6, 2) realizują zadanie apostoelskie pozostawione przez Chrystusa *Tak niech świeci światłość wasza przed ludźmi, aby widzieli dobre wasze uczynki i chwalili Ojca waszego, który jest w niebie* (Mt 5, 16).

Szczególnym charyzmatem Wspólnoty Viatores jest modlitwa wstawiennicza. Obejmowani są nią ludzie, których Pan stawia na drodze Wspólnoty oraz wszelkie potrzeby Kościoła Powszechnego, a także potrzeby każdej osoby we Wspólnocie. Modlitwa jest fundamentem życia duchowego Wspólnoty zgodnie ze słowami Pana *Gdzie bowiem dwaj albo trzej zgromadzeni są w imię moje, tam i ja jestem pośród nich* (Mt 18, 20) i stanowi również sedno realizacji charyzmatu w oparciu o obietnicę Zbawiciela *Jeśli dwaj z was na ziemi zgodnie o coś prosić będą, to wszystkiego użyje im mój Ojciec, który jest w niebie* (Mt 18,19).

W rozwijaniu charyzmatu i służbie Kościołowi szczególnym środkiem staje się przedstawiona poniżej Reguła Życia Członków Wspólnoty. Otwierając się na różnorodne dary Ducha Świętego przyjmujący ją ufają, że owoce Bożej łaski w wędrówce Viatores będą dostrzegalne co najmniej w takim stopniu, jaki był udziałem członków Wspólnoty w ciągu kilkunastu lat wspólnej modlitwy poprzedzających wprowadzenie Reguły.

Reguła Życia Członków Wspólnoty

1. Każdy Członek Wspólnoty obowiązkowo podejmuje codzienną modlitwę:
 - dzień rozpoczyna się modlitwą do Ducha Świętego;
 - o godz. 12:00 (lub gdy sytuacja na to nie pozwala - o innej godzinie) Anioł Pański - zawierzenie siebie, Wspólnoty i Kościoła Maryi;
 - o godz. 15:00 Koronka do Miłosierdzia Bożego lub gdy sytuacja na to nie pozwala - zagłębienie się w Męce Pana (patrz: Dzienniczek Siostry Faustyny 1320, 1572);
 - spotkanie ze Słowem Bożym;
 - modlitwa wstawiennicza w intencjach ustalonych przez Wspólnotę;
 - modlitwa osobista;
 - wieczorem rachunek sumienia.
2. Obowiązkiem Członka Wspólnoty jest szczególna dbałość o stan łaski uświęcającej i regularna spowiedź.
3. Każdy Członek Wspólnoty co najmniej raz w tygodniu uczestniczy we Mszy Świętej w intencji Wspólnoty oraz w intencjach ustalonych przez Wspólnotę na dany dzień.
4. Obowiązkiem Członka Wspólnoty jest uczestnictwo w jej spotkaniach modlitewno-formacyjnych oraz wspólnych Eucharystiach.
5. Każdy Członek Wspólnoty ma swojego towarzysza duchowego, którego wybór jest skonsultowany z Odpowiedzialnym.

Zasady życia we Wspólnocie

Uczestnictwo we Wspólnocie

Wspólnotę tworzą Członkowie i Przyjaciele.

Członkowie: Członkami Wspólnoty mogą być wyłącznie osoby będące w Kościele Katolickim (patrz KPK 316) i nietrwające w sposób permanentny w grzechu ciężkim. Każdy z Członków Wspólnoty bierze odpowiedzialność za osobistą realizację Reguły Życia. O przyjęciu do grona Członków decyduje Odpowiedzialny w porozumieniu z Diakonią Moderacyjną. Przyjęcie to odbywa się w sposób uroczysty, w obecności Wspólnoty.

Przyjaciele: Przyjacielem Viatores może być każdy chrześcijanin, który chce pozostawać w łączności z naszą Wspólnotą. Przyjaciele Wspólnoty żyją naszą duchowością, włączają się czynnie w życie Wspólnoty, ale z różnych przyczyn nie podejmują zobowiązań życia Regułą. Mogą brać udział w rekolekcjach, uczestniczyć w naszych świętach, Eucharystiach, spotkaniach modlitewnych. Mogą podejmować razem z nami dzieła ewangelizacyjne w sposób określany przez Odpowiedzialnego. Do grona Przyjaciół przyjmuje Odpowiedzialny Wspólnoty.

Kandydaci: Kandydaci na Członków Wspólnoty to Przyjaciele, którzy przygotowują się do przyjęcia Reguły przez okres nie krótszy niż 1 rok. Kandydaci są objęci towarzyszeniem duchowym.

O najważniejszych sprawach w życiu Wspólnoty, w tym o wyborze Odpowiedzialnego, decydują Członkowie.

Miłość

Miłość jest największym przykazaniem i podstawową zasadą chrześcijańską. We Wspólnocie Pan wzywa nas do takiej Miłości jaką Sam nas umiłował: „Przykazanie nowe daję wam, abyście się wzajemnie miłowali, tak jak Ja was umiłowalem” (J 13, 34). Jest ona owocem Ducha Świętego, który szczególnie przez wspólną modlitwę, wspólne stawanie przed Panem może obdarzać nas Miłością. Przejawia się ona w trosce o zbawienie drugiego człowieka, a więc m.in. w pomocy duchowej, modlitwie za inne osoby we Wspólnocie. Szczególną formą tej Miłości może być również pomoc osobista lub materialna. Miłość wyraża się także w postawie wdzięczności, przewyciężaniu uprzedzeń i niechęci, przebaczeniu, a czasem także w braterskim upomnieniu. Otwierając się na Miłość, budujemy we Wspólnocie jedność, staramy się angażować w jej dzieła, uczestniczyć w różnych formach spotkań. W miarę osobistych możliwości staramy się podjąć wskazaną posługę we Wspólnocie.

Modlitwa wstawiennicza

Modlitwa wstawiennicza jest podstawowym charyzmatem Wspólnoty. Otwieramy się w niej na potrzeby i cierpienia ludzi, wśród których żyjemy. Modlitwą wstawienniczą służymy przede wszystkim podczas zgromadzeń Wspólnoty (Msze Św., spotkania modlitewno formacyjne). Ponadto każdego dnia Członkowie i Przyjaciele Wspólnoty modlą się w intencjach wyznaczonych przez Wspólnotę na poszczególne dni. Modlitwa w intencjach codziennych przyjmuje dowolną formę wybraną indywidualnie przez osobę wstawiającą się.

Modlitwa wstawiennicza w zależności od okoliczności może przybierać różne formy. Podstawową formą podczas zgromadzeń Wspólnoty jest modlitwa z nałożeniem rąk. Gest nałożenia rąk jest gestem symbolicznym. Pomaga w modlitwie, ale nie ma nic wspólnego z przekazywaniem tajemniczych mocy czy energii (np. w celu uzdrowienia). To symboliczny gest modlitewny i błagalny powszechnie praktykowany w pierwotnym Kościele.

Wstawiennikami podczas takiej modlitwy mogą być wyłącznie osoby będące w stanie łaski uświęcającej.

Towarzystwo duchowe

Towarzystwo duchowe pełni rolę umacniającą duchowo w stosunku do każdego Członka oraz Kandydata. Każdy z nich, niezależnie od "stażu" we Wspólnocie, ma swojego Towarzysza Duchowego, z którym spotyka się nie rzadziej niż raz na dwa miesiące. Towarzysze Duchowi są wybierani wspólnie przez osobę zainteresowaną oraz Odpowiedzialnego spośród Członków Wspólnoty na okres 1 - 2 lat.

Towarzystwo duchowe w naszej Wspólnocie zakłada relacje braterskie. Nie pełni zatem roli kierownictwa duchowego. Pełni natomiast rolę umacniającą i weryfikującą w zakresie realizowania Reguły (życia Regułą). Na każdym etapie życia duchowego, przez rozmowę duchową z drugim człowiekiem, możemy lepiej rozpoznać działanie Boże we własnym życiu i lepiej poznać siebie.

W okresie kandydackim posługa towarzyszenia duchowego stanowi dodatkowo ważny element pomagający przygotować się Kandydatowi do przyjęcia Reguły. Pomaga w wejściu w charyzmat Wspólnoty, wprowadza w życie Regułą oraz pomaga w pogłębianiu życia duchowego poprzez zetknięcie się ze świadectwem życia Towarzysza.

Towarzyszy w obrębie posługi obowiązuje całkowita poufność.

Spotkania Wspólnoty

Spotkania Wspólnoty odbywają się dwa razy w miesiącu. Jedno z nich to zamknięte spotkanie modlitewno-formacyjne, na którym obecni są Członkowie i Przyjaciele Wspólnoty. Drugie spotkanie to otwarte dla osób z zewnątrz spotkanie eucharystyczno-modlitewne prowadzone przez Duszpasterza i Członków Wspólnoty.

Ponadto Wspólnota organizuje dwa razy w roku (w okresie Adwentu oraz Wielkiego Postu) dla swoich Członków i Przyjaciół zamknięte rekolekcje. Obowiązkiem każdego Członka Wspólnoty jest uczestniczenie w co najmniej jednych takich rekolekcjach w roku.

Wspólnota organizuje również kilka razy w roku wspólne, turystyczne, połączone z modlitwą wyjazdy (najczęściej w góry), które w sposób szczególny budują jedność we Wspólnocie.

Posłuszeństwo

W sprawach dotyczących życia Wspólnoty obowiązuje posłuszeństwo wobec Odpowiedzialnego oraz Duszpasterza. Posłuszeństwo dotyczy w szczególności:

- a) posługi charyzmatami w obrębie działań Wspólnoty;
- b) sposobu realizacji posług i organizacji działań Wspólnoty;
- c) działań podejmowanych w imieniu Viatores;
- d) sposobu wykorzystywania wspólnotowych narzędzi komunikacji.

W przypadku Członków dotyczy ono również zachowywania Reguły (Odpowiedzialny może w uzasadnionych przypadkach okresowo zwolnić Członka Wspólnoty z wypełniania danego punktu Reguły).

We Wspólnocie zachowujemy postawę szacunku wobec decyzji przełożonych. W razie wątpliwości w pierwszej kolejności dzielimy się swoją opinią z Odpowiedzialnym, Duszpasterzem lub Członkiem Diakonii Moderacyjnej w indywidualnej rozmowie.

Charyzmaty

Wspólnota Viatores jest otwarta na charyzmaty którymi Duch Święty obdarza Kościół, przede wszystkim zwyczajne ale również nadzwyczajne – epifanijne (patrz 1 Kor 12-14). Jest powołana do stałego ich rozeznawania i rozwijania. Poszczególne osoby, które przez Ducha Świętego są wyposażane w określone dary powinny służyć nimi Kościołowi dla chwały Bożej i dobra wspólnego z pokorą i w miłości (patrz KKK 799-800). Po rozeznaniu charyzmatów duszpasterz oraz Odpowiedzialny mogą zaproponować poszczególnym Członkom i Przyjaciółom Wspólnoty konkretne dzieła lub odpowiedzialności zgodnie z posiadanym przez nich charyzmatem i rozeznanym powołaniem. Posługa charyzmatyczna, szczególnie w wymiarze charyzmatów nadzwyczajnych, we Wspólnocie podlega Duszpasterzowi oraz Odpowiedzialnemu działającemu w porozumieniu z Duszpasterzem. Rozeznanie charyzmatów dokonuje się głównie w zakresie zewnętrznym (tj. we Wspólnocie) po owocach dla Wspólnoty i Kościoła. To rozeznanie (patrz KKK 801) musi być jednak poddane odpowiedzialnym za Wspólnotę (Duszpasterz i Odpowiedzialny), którzy wydają osąd o prawdziwości charyzmatów i decydują o ich wykorzystaniu oraz określają zakres posługi, jej miejsca, czas i sposób. Zasadniczym miejscem i czasem posługi charyzmatycznej są zgromadzenia Wspólnoty. Charyzmaty ze Wspólnoty nie mogą służyć poza Wspólnotą lub na prośbę poszczególnych Członków i Kandydatów Wspólnoty bez wyraźnego pozwolenia Duszpasterza lub Odpowiedzialnego. Dotyczy to charyzmatów nadzwyczajnych w szczególności darów proroctwa, tłumaczenia języków, słowa poznania i słowa mądrości oraz modlitwy o uwolnienie. Wyjątek stanowi charyzmat glosolalii, którym każdy może również modlić się na osobistej modlitwie, byle nie wzbudzało to sensacji i zgorznienia.

Odpowiedzialny

Odpowiedzialny, w myśl KPK Kan. 317 par. 3, pełni funkcję moderatora Wspólnoty. Jest wybierany przez Członków Wspólnoty na okres dwóch lat. Wspólnota może wybrać Odpowiedzialnego na kolejny okres (kadencję). Po jego upływie Wspólnota wybiera Odpowiedzialnego z pozostałych Członków Wspólnoty.

Diakonia Moderacyjna

Jest kilkuosobową grupą Członków Wspólnoty, powołaną przez Odpowiedzialnego i Duszpasterza do wspólnej z nimi modlitwy i do pomocy w rozeznawaniu spraw istotnych dla prowadzenia Wspólnoty.